

Az Európai Unió
támogatásával

ÁTJÁRÓK

2022-1-HU01-KA210-ADU-000083157

Posibilitățile terapiei prin povești în reabilitarea și reintegrarea persoanelor cu adicții

(Ghid metodologic cu exerciții)

Rezumat

Ricz Dencs Tünde

Udruzenje za mentalnu higijenu Antropos

2023

Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Executive Europene pentru Educație și Cultură (EACEA). Nici Uniunea Europeană și nici EACEA nu pot fi considerate răspunzătoare pentru acestea.

Gândirea în povești¹, povestirea este un fenomen universal prezent în fiecare cultură încă din vremurile străvechi. "Nararea, ca mod de trăire a experienței și mod fundamental de existență al omului – caracteristica antropologică – există chiar și înainte de apariția limbajului sau a povestirii și joacă un rol definitoriu în formarea gândirii umane, a personalității și a culturii." (László, 2005., 29.)

Poveștile au multe forme, variante și nivele, începând cu cele mai simple "povești ordinare", prin basmele populare, poveștile cu zâne, până la miturile care explică originile, narațiuni sacrale. În ciuda diferențelor de gen, toate au în comun faptul că își găsesc sensul doar într-un anumit spațiu comunicativ, adică își exercită influența educativă, ghidându-ne la actul de a fi transmise, "povestite". Astfel, povestirea și ascultarea poveștilor sunt evenimente comunitare prin care comunitatea își poate aminti, se poate întări, se poate forma, se poate dezvolta, în timp ce indivizii pot dobândi un sentiment de identificare și recunoaștere în legătură cu ei înșiși, care poate induce o stare catartică, încurajând schimbarea. În acest sens, întâlnirea cu poveștile se aliniază cu mecanismul de acțiune al tuturor creațiilor artistice, având ca scop aducerea unor schimbări esențiale în receptor, în special prin "sugestia frumuseții". (Polcz, 2009., 81.)

Identificarea cu o poveste se realizează cel mai eficient atunci când ascultătorul este afectat personal, se recunoaște pe sine, pe temerile sau problemele sale neprocesate încă, și astfel "fenomenele psihologice care apar sub formă simbolică în povești contribuie la dezvoltarea interioară, reducând problemele asociate cu dezvoltarea interioară." (Tancz, 2009., 48.)

"Prin povești, poți dobândi cunoștințe valabile despre modul în care funcționează lumea, care sunt sarcinile vieții unei persoane; cum poți să-ți găsești ajutoare, care este rolul nostru în fața forțelor rele și ostile care ne amenință și cum poți să concepi, chiar să faci ceva despre care toată lumea afirmă: este imposibil." (Boldizsár, 2010)

În integrarea pacienților cu adicții, ne străduim să dezvoltăm abilitățile de integrare socială, să-i echipăm pe clienți împotriva auto-devalorizării, auto-stigmatizării și față de reacțiile negative ale celorlalți. Pe termen lung, este important să dezvoltăm strategii de coping care să prevină recidivarea. În plus, autoajutorarea, creșterea stimei, a forței de sine, dezvoltarea abilităților sociale și/sau dezvoltarea competențelor de viață, sunt extrem de importante.

Rezultatul materialului profesional va elabora în continuare următoarele teme:

- rolul și importanța psihologică a poveștilor;
- terapia prin povești în reintegrarea persoanelor cu adicții;
- terapia prin povești în practică: selectarea poveștilor, terapia individuală cu povești, construirea în etape și conducerea atelierelor de povești;
- model pentru desfășurarea unei sesiuni de terapie prin povești;
- în plus, materialul profesional include o colecție de povești care pot servi ca ghid în procesul de reintegrare a pacienților cu adicții.

Pentru cei interesați de subiect, am întocmit o bibliografie.

¹ În acest studiu sintagma de povești în toate cazurile face referire la poveștile din basmul popular.